

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 63

30 marca 2020

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2020/C 103/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2020/C 103/02	Sprawa C-252/18 P: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 13 lutego 2020 r. – Republika Grecka / Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii [Odwołanie – Sekcja Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) – Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską – Wydatki poniesione przez Republikę Grecką – Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 – Rozporządzenie (WE) nr 796/2004 – System pomocy obszarowej – Pojęcie „trwałych użytków zielonych” – Ryczałtowe korekty finansowe]	2
2020/C 103/03	Sprawa C-688/18: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko TX, UW [Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Domniemanie niewinności i prawo do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym – Artykuł 8 ust. 1 i 2 – Przewidziane w uregulowaniu krajowym warunki przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność oskarżonego – Brak stawiennictwa oskarżonych na niektórych rozprawach z zależnych bądź niezależnych od nich przyczyn – Prawo do rzetelnego procesu sądowego]	3

2020/C 103/04	Sprawa C-704/18: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko Nikolayowi Kolevowi i in. [Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 267 TFUE – Wykonanie orzeczenia Trybunału wydanego w trybie prejudycjalnym – Uprawnienie sądu wyższej instancji do wydania nakazu dotyczącego szczegółowych zasad wykonania – Autonomia proceduralna państw członkowskich – Zasada skuteczności – Poszanowanie prawa do obrony]	4
2020/C 103/05	Sprawa C-529/18 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 30 maja 2018 r. w sprawie T-664/16 PJ/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO), wniesione w dniu 9 sierpnia 2018 r. przez PJ	4
2020/C 103/06	Sprawa C-531/18 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 30 maja 2018 r. w sprawie T-664/16 PJ/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO), wniesione w dniu 10 sierpnia 2018 r. przez PC	5
2020/C 103/07	Sprawa C-234/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trgovački sud u Zagrebu (Chorwacja) w dniu 18 marca 2019 r. – EOS Matrix d.o.o. / Entazis d.o.o.	6
2020/C 103/08	Sprawa C-418/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 marca 2019 r. w sprawie T-410/18, Silgan Closures GmbH, Silgan Holdings, Inc. / Komisja Europejska, wniesione w dniu 29 maja 2019 r. przez Silgan Closures GmbH, Silgan Holdings, Inc.	7
2020/C 103/09	Sprawa C-606/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 12 sierpnia 2019 r. – Flightright / Iberia	7
2020/C 103/10	Sprawa C-642/19P: Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) z dnia 17 czerwca 2019 r. w sprawie T-593/18, BS / Parlament, wniesione w dniu 29 sierpnia 2019 r. przez BS	8
2020/C 103/11	Sprawa C-820/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Velikoj Gorici (Chorwacja) w dniu 7 listopada 2019 r. – RE / Privredne banke Zagreb d.d. . . .	8
2020/C 103/12	Sprawa C-823/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 11 września 2019 r. w sprawie T-649/18, ruwido austria GmbH / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej, wniesione w dniu 11 listopada 2019 r. przez ruwido austria GmbH	8
2020/C 103/13	Sprawa C-858/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 19 września 2019 r. w sprawie T-378/18, NHS/EUIPO, wniesione w dniu 25 listopada 2019 r. przez NHS	9
2020/C 103/14	Sprawa C-889/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Osijeku (Chorwacja) w dniu 4 grudnia 2019 r. – S.B. / Klinički bolnički centar Osijek	9
2020/C 103/15	Sprawa C-921/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 16 grudnia 2019 r. – LH / Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	9
2020/C 103/16	Sprawa C-922/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 17 grudnia 2019 r. – Stichting Waternet / MG	10
2020/C 103/17	Sprawa C-923/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 17 grudnia 2019 r. – Van Ameyde España S.A./GES Seguros y Reaseguros S.A.	11
2020/C 103/18	Sprawa C-938/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 24 grudnia 2019 r. – Energieversorgungscen-ter Dresden-Wilschdorf & Co. KG / Bundesrepublik Deutschland	12
2020/C 103/19	Sprawa C-942/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Hiszpania) w dniu 31 grudnia 2019 r. – Servicio Aragones de la Salud / LB	13
2020/C 103/20	Sprawa C-25/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Višje sodišče v Ljubljani (Słowenia) w dniu 20 stycznia 2020 r. – ALPINE BAU GMBH, Salzburg – oddział w Celje – w stanie upadłości	13

2020/C 103/21	Sprawa C-35/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 24 stycznia 2020 r. – Syyttäjä / A	14
2020/C 103/22	Sprawa C-37/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d'arrondissement (Luksemburg) w dniu 24 stycznia 2020 r. – WM / Luxembourg Business Registers	15
2020/C 103/23	Sprawa C-79/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 grudnia 2019 r. w sprawie T-607/15 Yieh United Steel / Komisja wniesione w dniu 14 lutego 2020 r. przez Yieh United Steel Corp.	17
Sąd		
2020/C 103/24	Sprawa T-163/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Amisi Kumba / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek przedstawienia przez Radę nowych dowodów uzasadniających pozostawienie w mocy środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem]	18
2020/C 103/25	Sprawa T-164/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Kampete / Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Proporcjonalność – Artykuł 76 lit. d) regulaminu postępowania – Zarzut niezgodności z prawem)	18
2020/C 103/26	Sprawa T-165/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Kahimbi Kasagwe / Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem)	19
2020/C 103/27	Sprawa T-166/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Ilunga Luyoyo / Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem)	20
2020/C 103/28	Sprawa T-167/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Kanyama / Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem)	20
2020/C 103/29	Sprawa T-168/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Numbi / Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem)	21

2020/C 103/30	Sprawa T-169/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Kibelisa Ngambasai / Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Proporcjonalność – Artykuł 76 lit. d) regulaminu postępowania – Zarzut niezgodności z prawem) .	22
2020/C 103/31	Sprawa T-170/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Kande Mupompa / Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem – Dostosowanie żądań)	22
2020/C 103/32	Sprawa T-171/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Boshab / Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem)	23
2020/C 103/33	Sprawa T-172/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Akili Mundos / Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi przyjętymi przez Unię w sposób autonomiczny – Pierwszy wpis nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami przez Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem)	24
2020/C 103/34	Sprawa T-173/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Ramazani Shadary / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem]	25
2020/C 103/35	Sprawa T-174/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Mutondo / Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem)	25
2020/C 103/36	Sprawa T-175/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Ruhorimbere / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem]	26

2020/C 103/37	Sprawa T-176/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Mende Omalanga / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem – Dostosowanie żądań]	27
2020/C 103/38	Sprawa T-177/18: Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Kazembe Musonda / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Proporcjonalność – Artykuł 76 lit. d) regulaminu postępowania – Zarzut niezgodności z prawem] .	27
2020/C 103/39	Sprawa T-387/18: Wyrok Sądu z dnia 13 lutego 2020 r. – Delta-Sport / EUIPO – Delta Enterprise (DELTA SPORT) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego DELTA SPORT – Wcześniejszy hiszpański słowny znak towarowy COLCHON DELTA – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy DELTA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Podobieństwo towarów – Podobieństwo oznaczeń – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	28
2020/C 103/40	Sprawa T-8/19: Wyrok Sądu z dnia 13 lutego 2020 r. – Repsol / EUIPO (INVENTEMOS EL FUTURO) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego INVENTEMOS EL FUTURO – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1001)	29
2020/C 103/41	Sprawa T-388/19: Postanowienie Sądu z dnia 29 stycznia 2020 r. – WV / ESDZ (Skarga o stwierdzenie nieważności – Służba publiczna – Urzędnicy – Artykuł 24 regulaminu pracowniczego – Wniosek o udzielenie wsparcia – Oddalenie wniosku – Artykuł 90 ust. 1 i 2 regulaminu pracowniczego – Przekroczenie terminu – Usprawiedliwiony błąd – Niedopuszczalność)	29
2020/C 103/42	Sprawa T-471/18: Postanowienie Sądu z dnia 29 stycznia 2020 r. – WV / ESDZ [Skarga o stwierdzenie nieważności – Służba publiczna – Urzędnicy – Wstrzymanie wypłaty części wynagrodzenia – Nieusprawiedliwione nieobecności – Artykuł 76 lit. d) regulaminu postępowania – Uchybienie wymogom formalnym – Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części prawnie oczywiście bezzasadna]	30
2020/C 103/43	Sprawa T-6/19: Postanowienie Sądu z dnia 31 stycznia 2020 r. – Irish Wind Farmers' Association i in./Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Pomoc państwa – Korzyści podatkowe przyznane przez Irlandię na rzecz producentów paliw kopanych – Pismo Komisji – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność]	30
2020/C 103/44	Sprawa T-43/19: Postanowienie Sądu z dnia 29 stycznia 2020 r. – WV / ESDZ (Skarga o odszkodowanie – Służba publiczna – Urzędnicy – Przekroczenie terminu – Niedopuszczalność) . .	31
2020/C 103/45	Sprawa T-33/20: Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2020 r. – IE / ECDC	32
2020/C 103/46	Sprawa T-44/20: Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2020 r. – Chanel / EUIPO – Huawei Technologies (Przedstawienie koła zawierającego dwie przeplatające się krzywe)	32
2020/C 103/47	Sprawa T-60/20: Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2020 r. – Enosi Mastichoparagagon Chiou/EUIPO (MASTIHACARE)	33
2020/C 103/48	Sprawa T-65/20: Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2020 r. – Kneissl Holding / EUIPO – LS 9 (KNEISSL)	34
2020/C 103/49	Sprawa T-70/20: Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2020 r. – Metamorfoza / EUIPO – Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS)	35

2020/C 103/50	Sprawa T-74/20: Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2020 r. – IJ / Parlament	35
2020/C 103/51	Sprawa T-75/20: Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2020 r. – Abitron Germany / EUIPO – Hetronic International (NOVA)	36
2020/C 103/52	Sprawa T-76/20: Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2020 r. – Republika Czeska / Komisja	37
2020/C 103/53	Sprawa T-80/20: Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2020 r. – IM / EBI i EFI	38

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2020/C 103/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 95 z 23.3.2020

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 87 z 16.3.2020

Dz.U. C 77 z 9.3.2020

Dz.U. C 68 z 2.3.2020

Dz.U. C 61 z 24.2.2020

Dz.U. C 54 z 17.2.2020

Dz.U. C 45 z 10.2.2020

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 13 lutego 2020 r. – Republika Grecka / Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-252/18 P) ⁽¹⁾

[Odwolanie – Sekcja Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) – Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską – Wydatki poniesione przez Republikę Grecką – Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 – Rozporządzenie (WE) nr 796/2004 – System pomocy obszarowej – Pojęcie „trwałych użytków zielonych” – Ryczałtowe korekty finansowe]

(2020/C 103/02)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, A. Vasilopoulou i E. Chroni, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i A. Sauka, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Jiménez García, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Punkty 1 i 2 sentencji wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 1 lutego 2018 r., Grecja/Komisja (T-506/15, niepublikowanego, EU:T:2018:53), zostają uchylone w zakresie, w jakim z jednej strony Sąd oddalił skargę Republiki Greckiej dotyczącą korekty ryczałtowej w wysokości 25 % nałożonej decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r. wyłączającą z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za lata składania wniosków 2009–2011 z tytułu niedociągnięć przy definiowaniu i kontroli trwałych użytków zielonych, a z drugiej strony w zakresie, w jakim orzekł o kosztach.
- 2) Odwołanie zostaje oddalone w pozostałym zakresie.
- 3) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej 2015/1119 w zakresie, w jakim nakłada na Republikę Grecką ryczałtową korektę finansową w wysokości 25 % zastosowaną do pomocy obszarowej za lata składania wniosków 2009–2011 z tytułu niedociągnięć przy definiowaniu i kontroli trwałych użytków zielonych
- 4) Republika Grecka i Komisja Europejska pokrywają własne koszty postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

5) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

(¹) Dz.U. C 190 z 4.6.2018.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko TX, UW

(Sprawa C-688/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Domniemanie niewinności i prawo do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym – Artykuł 8 ust. 1 i 2 – Przewidziane w uregulowaniu krajowym warunki przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność oskarżonego – Brak stawiennictwa oskarżonych na niektórych rozprawach z zależnych bądź niezależnych od nich przyczyn – Prawo do rzetelnego procesu sądowego]

(2020/C 103/03)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

TX, UW

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu w sytuacji, gdy oskarżony został poinformowany w odpowiednim czasie o rozprawie oraz o skutkach niestawiennictwa na tej rozprawie oraz gdy oskarżony był reprezentowany przez umocowanego obrońcę, którego sam wybrał, że prawo oskarżonego do obecności na rozprawie nie zostaje naruszone, jeżeli:

- oskarżony zdecydował jednoznacznie nie stawić się na jednej z rozpraw przeprowadzanych w ramach jego procesu lub
- nie stawił się on na jednej z tych rozpraw z niezależnej od niego przyczyny, o ile po rozprawie tej został poinformowany o czynnościach przeprowadzonych pod jego nieobecność i podjął świadomą decyzję, w której oświadczył, że nie powoła się na swoją nieobecność w celu zakwestionowania zgodności z prawem tych czynności bądź że pragnie on uczestniczyć w tych czynnościach, co prowadzi do powtórzenia owych czynności przez sąd krajowy, między innymi poprzez przeprowadzenie dodatkowego przesłuchania świadka, w którym oskarżony miał możliwość w pełni uczestniczyć.

(¹) Dz.U. C 25 z 21.1.2019.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko Nikolayowi Kolevowi i in.

(Sprawa C-704/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 267 TFUE – Wykonanie orzeczenia Trybunału wydanego w trybie prejudycjalnym – Uprawnienie sądu wyższej instancji do wydania nakazu dotyczącego szczegółowych zasad wykonania – Autonomia proceduralna państw członkowskich – Zasada skuteczności – Poszanowanie prawa do obrony]

(2020/C 103/04)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strony w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Nikolay Boykov Kolev, Stefan Georgiev Kostadinov, Nasko Dimitrov Kurdov, Plamen Georgiev Drenski, Georgi Atanasov Zlatanov, Dimitar Atanasov Dimitrov

Sentencja

W świetle wykładni art. 6 ust. 3 i art. 7 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym sformułowanej przez Trybunał w pkt 2 sentencji wyroku z dnia 5 czerwca 2018 r., Kolev i in. (C-612/15, EU:C:2018:392) wykładni art. 267 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że postanowienie to nie stoi na przeszkodzie normie krajowego prawa procesowego, która zobowiązuje sąd odsyłający w sprawie, w której zapadł ten wyrok, do zastosowania się do skierowanego do niego przez sąd wyższej instancji nakazu zwrócenia sprawy prokuratorowi, po umorzeniu sądowego etapu postępowania karnego, w celu usunięcia nieprawidłowości proceduralnych, do których doszło na etapie postępowania przygotowawczego, pod warunkiem że te przepisy prawa Unii, zgodnie z ich wykładnią dokonaną przez Trybunał w pkt 2 sentencji rzeczzonego wyroku, będą przestrzegane na etapie postępowania przygotowawczego lub na następującym po nim etapie sądowym postępowania karnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 21.1.2019.

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 30 maja 2018 r. w sprawie T-664/16 PJ/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 9 sierpnia 2018 r. przez PJ

(Sprawa C-529/18 P)

(2020/C 103/05)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: PJ (przedstawiciele: J. Lipinsky i C. von Donat, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie sentencji postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie T-664/16 i przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania strona wnosząca je podnosi trzy zarzuty.

1. Naruszenie art. 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości (w związku z art. 51 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem)

Sąd naruszył art. 19 ust 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości (w związku z art. 51 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem), ponieważ nieprawidłowo zastosował zawarty w tym przepisie wymóg, by strony musza „być reprezentowane przez adwokatów lub radców prawnych”. Sąd rozciągnął te wymogi na niezależność adwokata. Brzmienie i znaczenie art. 19 ust. 3 statutu Trybunału nie uzasadnia wykładni dokonanej przez Sąd. Wykładnia ta nie znajduje poparcia w orzecznictwie Trybunału. Nie była ona też przewidywalna i narusza zasadę pewności prawa.

2. Naruszenie art. 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości (w związku z art. 51 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem)

Zaskarżone postanowienie narusza art 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości (w związku z art. 51 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem) również z tego powodu, że Sąd, ustalając brakującą niezależność adwokata, oparł się na przypuszczeniach, które nie znajdowały poparcia w faktach i w sposób oczywisty pominął okoliczności, które nie były sporne. Z tego też względu Sąd wyciągnął oczywiście błędne konsekwencje z faktycznych okoliczności sporu tudzież je przeinaczył.

3. Naruszenie art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

Zaskarżone postanowienie narusza art. 47 akapity pierwszy i drugi karty praw podstawowych, ponieważ dokonana przez Sąd szeroka i niedająca się wywieść z brzmienia art. 19 ust. 3 statutu Trybunału wykładnia pojęcia „niezależności” adwokata strony skarżącej doprowadziła do tego, że wnoszący odwołanie został pozbawiony skutecznej ochrony prawnej.

**Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 30 maja 2018 r. w sprawie
T-664/16 PJ/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu
10 sierpnia 2018 r. przez PC**

(Sprawa C-531/18 P)

(2020/C 103/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: PC (przedstawiciele: J. Lipinsky i C. von Donat, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie sentencji postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie T-664/16 i przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania strona wnosząca je podnosi trzy zarzuty.

1. Naruszenie art. 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości (w związku z art. 51 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem)

Dokonane w zaskarżonym postanowieniu ustalenie niemożności orzeczenia w przedmiocie wniosku dotyczącego następstwa procesowego zostało oparte na błędnym przyjęciu niedopuszczalności skargi w sprawie T-664/16, a także na błędnym przyjęciu znaczenia relacji między wnoszącą odwołanie a skarżącym. Sąd odrzucił skargę w sprawie T-664/16 z naruszeniem art. 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości, ponieważ błędnie zastosował zawarty w tym przepisie wymóg, by strony musza „być reprezentowane przez adwokatów lub radców prawnych”. Sąd rozciągnął te wymogi na niezależność adwokata. Brzmienie i znaczenie art. 19 ust. 3 statutu Trybunału nie uzasadnia wykładni dokonanej przez Sąd. Wykładnia ta nie znajduje poparcia w orzecznictwie Trybunału. Nie była ona też przewidywalna i narusza zasadę pewności prawa.

2. Naruszenie art. 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości (w związku z art. 51 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem)

Zaskarżone postanowienie narusza art. 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości (w związku z art. 175 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem) ponadto z tego powodu, że Sąd, niewłaściwie stosując ten przepis, przyjął, że wnosząca odwołanie, przedkładając wniosek dotyczący następstwa procesowego, nie była reprezentowana przez niezależnego adwokata i z tego względu jej wniosek był niedopuszczalny. Przyjęta przez Sąd za podstawę wykładni wymogu niezależności adwokata nie znajduje uzasadnienia ani w brzmieniu, ani w znaczeniu art. 19 ust. 3 statutu Trybunału (w związku z art. 175 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem).

3. Naruszenie art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

Zaskarżone postanowienie narusza wreszcie art. 47 akapity pierwszy i drugi karty praw podstawowych, ponieważ dokonana przez Sąd szeroka i niedająca się wywieść z brzmienia art. 19 ust. 3 statutu Trybunału wykładnia pojęcia „niezależności” adwokata strony skarżącej doprowadziła do tego, że wnosząca odwołanie została pozbawiona skutecznej ochrony prawnej.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trgovački sud u Zagrebu
(Chorwacja) w dniu 18 marca 2019 r. – EOS Matrix d.o.o. / Entazis d.o.o.**

(Sprawa C-234/19)

(2020/C 103/07)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Trgovački sud u Zagrebu

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EOS Matrix d.o.o.

Strona pozwana: Entazis d.o.o.

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2019 r. Trybunał uznał się za oczywiście niewłaściwy do rozpoznania pytań przedstawionych przez Trgovački sud u Zagrebu.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 marca 2019 r. w sprawie T-410/18, Silgan Closures GmbH, Silgan Holdings, Inc. / Komisja Europejska, wniesione w dniu 29 maja 2019 r. przez Silgan Closures GmbH, Silgan Holdings, Inc.

(Sprawa C-418/19 P)

(2020/C 103/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszące odwołanie: Silgan Closures GmbH, Silgan Holdings, Inc. (przedstawiciele: H. Wollmann, D. Seeliger, R. Grafunder i V. Weiss, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dziesiąta izba) w części odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne, a w części oddalił je jako oczywiście bezzasadne, a także postanowił, że wnoszące odwołanie pokrywają własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 12 sierpnia 2019 r. – Flightright / Iberia

(Sprawa C-606/19)

(2020/C 103/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Flightright GmbH

Strona pozwana: Iberia LAE SA Operadora Unipersonal

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (szósta izba) orzekł, że w kontekście lotu, który charakteryzuje dokonanie pojedynczej potwierdzonej rezerwacji dla całej trasy obejmującej kilka odcinków lotu, art. 7 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że miejsce odlotu dla celów pierwszego odcinka lotu może być „miejscem wykonania” w rozumieniu tego przepisu, również jeżeli transport na tych odcinkach jest obsługiwany przez dwóch różnych przewoźników lotniczych, a powodem wytoczenia powództwa odszkodowawczego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91⁽²⁾ jest odwołanie ostatniego odcinka lotu i powództwo to jest wytoczone przeciwko przewoźnikowi lotniczemu odpowiedzialnemu za zrealizowanie tego ostatniego odcinka lotu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba) z dnia 17 czerwca 2019 r. w sprawie T-593/18, BS / Parlament, wniesione w dniu 29 sierpnia 2019 r. przez BS

(Sprawa C-642/19P)

(2020/C 103/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: BS (przedstawiciele: M. Maes, J.-N. Louis, avocats)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2020 r. Trybunał (dziewiąta izba) w części odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne, a w części oddalił je jako oczywiście bezzasadne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Velikoj Gorici (Chorwacja) w dniu 7 listopada 2019 r. – RE / Privredne banke Zagreb d.d.

(Sprawa C-820/19)

(2020/C 103/11)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Općinski sud u Velikoj Gorici

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: RE

Strona pozwana: Privredne banke Zagreb d.d.

Postanowieniem Trybunału z dnia 6 grudnia 2019 r. sprawa C-820/19 zostaje wykreślona z rejestru Trybunału Sprawiedliwości Unii europejskiej.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 11 września 2019 r. w sprawie T-649/18, ruwido austria GmbH / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 11 listopada 2019 r. przez ruwido austria GmbH

(Sprawa C-823/19 P)

(2020/C 103/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: ruwido austria GmbH (przedstawiciel: A. Ginzburg, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącą odwołanie jej własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 19 września 2019 r. w sprawie T-378/18, NHS/EUIPO, wniesione w dniu 25 listopada 2019 r. przez NHS

(Sprawa C-858/19 P)

(2020/C 103/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: NHS, Inc. (przedstawiciel: adwokat P. Olson)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 6 lutego 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i orzekł, że NHS, Inc. pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Osijeku (Chorwacja) w dniu 4 grudnia 2019 r. – S.B. / Klinički bolnički centar Osijek

(Sprawa C-889/19)

(2020/C 103/14)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Općinski sud u Osijeku

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: S.B..

Strona pozwana: Klinički bolnički centar Osijek.

Postanowieniem Trybunału z dnia 6 grudnia 2019 r. sprawa C-889/19 zostaje wykreślona z rejestru Trybunału Sprawiedliwości Unii europejskiej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 16 grudnia 2019 r. – LH / Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-921/19)

(2020/C 103/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LH

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stwierdzenie przez organ rozstrzygający państwa członkowskiego, że oryginały dokumentów nie mogą nigdy stanowić nowych elementów lub ustaleń, jeżeli nie jest możliwe stwierdzenie autentyczności tych dokumentów, jest zgodne z art. 40 ust. 2 dyrektywy w sprawie procedur⁽¹⁾ w związku z art. 4 ust. 2 dyrektywy w sprawie kwalifikowania⁽²⁾ i art. 47 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej? Jeżeli nie, to czy ma przy tym znaczenie okoliczność, że wnioskodawca załączył do kolejnego wniosku kopie dokumentów lub dokumenty, których źródła pochodzenia nie można w obiektywny sposób zweryfikować?
- 2) Czy art. 40 dyrektywy w sprawie procedur w związku z art. 4 ust. 2 dyrektywy w sprawie kwalifikowania należy interpretować w ten sposób, że organ rozstrzygający państwa członkowskiego, dokonując oceny dokumentów i ich wartości dowodowej, może czynić rozróżnienie pomiędzy dokumentami przedłożonymi wraz z pierwszym wnioskiem, a dokumentami przedłożonymi wraz z kolejnym wnioskiem? Czy państwo członkowskie może zaprzestać dalszego wywiązywania się z obowiązku współpracy w odniesieniu do przedłożonych wraz z kolejnym wnioskiem dokumentów, jeżeli nie jest możliwe stwierdzenie autentyczności tych dokumentów?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (dyrektywa w sprawie procedur), Dz.U. 2013, L 180, s. 60.

⁽²⁾ DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (dyrektywa w sprawie kwalifikowania), Dz.U. 2011, L 337, s. 9.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 17 grudnia 2019 r. – Stichting Waternet / MG**

(Sprawa C-922/19)

(2020/C 103/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Stichting Waternet

Strona pozwana: MG.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 dyrektywy w sprawie umów zawieranych na odległość⁽¹⁾ i art. 27 dyrektywy w sprawie praw konsumentów⁽²⁾ w związku z art. 5 ust. 5 i pkt 29 załącznika I do dyrektywy w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że stanowi niezamówioną dostawę wody pitnej w rozumieniu tych przepisów praktyka handlowa przedsiębiorstwa dostarczającego wodę pitną odpowiadająca następującemu opisowi:
 - (i) przedsiębiorstwo dostarczające wodę pitną jest na mocy ustawy (a) wyłącznie upoważnione i zobowiązane do dostarczania wody pitnej poprzez sieć wodociągową na przypisanym mu obszarze dystrybucji i (b) zobowiązane do złożenia każdemu, kto o toawnioskuje, oferty podłączenia do publicznej sieci zaopatrzenia w wodę pitną i oferty dostarczania wody pitnej;
 - (ii) przedsiębiorstwo dostarczające wodę pitną utrzymuje podłączenie lokalu konsumenta do publicznej sieci zaopatrzenia w wodę pitną w stanie, w jakim istniało ono zanim konsument zamieszkał w tym lokalu, dzięki czemu w sieci wodnej w lokalu konsumenta występuje ciśnienie i konsument może, po podjęciu aktywnego i świadomego działania – polegającego na odkręceniu kranu lub innej podobnej czynności – w dowolnym momencie pobierać wodę pitną, również po tym, jak poinformował on, że nie chce zawrzeć umowy o dostawę wody pitnej; oraz

- (iii) przedsiębiorstwo dostarczające wodę pitną nalicza opłaty w takim zakresie, w jakim konsument rzeczywiście pobrał wodę na skutek aktywnego i świadomego działania, przy czym zastosowane taryfy są proporcjonalne do poniesionych kosztów, transparentne i niedyskryminujące, co podlega nadzorowi władzy państwowej?
- 2) Czy art. 9 dyrektywy w sprawie umów zawieranych na odległość i art. 27 dyrektywy w sprawie praw konsumentów w związku z art. 5 ust. 5 i pkt 29 załącznika I do dyrektywy w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych stoją na przeszkodzie przyjęciu, że do zawarcia umowy pomiędzy przedsiębiorstwem dostarczającym wodę pitną a konsumentem dochodzi w sytuacji, gdy (i) konsument, także przeciętny konsument w Niderlandach, wie, że dostawa wody pitnej jest odpłatna, (ii) pomimo tego konsument przez dłuższy okres czasu korzysta w sposób regularny z wody pitnej, (iii) konsument kontynuuje pobór wody nawet po tym, jak otrzymał od przedsiębiorstwa dostarczającego wodę pitną list powitalny, faktury i wezwania do zapłaty, a (iv) po tym, jak zostało udzielone sądowe zezwolenie na odłączenie lokalu od dostępu do wody pitnej, konsument poinformował, że jednak chce zawrzeć umowę z przedsiębiorstwem dostarczającym wodę pitną?

- (¹) Dyrektywa 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość, Dz.U. 1997, L 144, s. 19.
- (²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. 2011, L 304, s. 64.
- (³) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”), Dz.U. 2005, L 149, s. 22.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 17 grudnia 2019 r. – Van Ameyde España S.A./GES Seguros y Reaseguros S.A.**

(Sprawa C-923/19)

(2020/C 103/17)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym: Van Ameyde España S.A.

Strona przeciwna: GES Seguros y Reaseguros S.A.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 3 akapit ostatni dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (¹), w związku z art. 1 tej dyrektywy, sprzeciwia się interpretacji przepisu krajowego (art. 5 ust. 2 Ley sobre responsabilidad civil y seguro en la circulación de vehículos a motor [ustawy o odpowiedzialności cywilnej i o ubezpieczeniu w związku z ruchem pojazdów mechanicznych]), zgodnie z którą w przypadkach takich, jak w postępowaniu głównym, uznaje się szkody w naczepie za wyłączone z zakresu obowiązkowego ubezpieczenia ciągnika w wyniku zrównania naczepy z rzeczami przewożonymi w ciągniku lub również w wyniku uznania, że dla celów związanych z odszkodowaniem za szkody majątkowe naczepa wraz z ciągnikiem tworzy jeden pojazd?

(¹) Dz.U. 2009, L 263, s. 11

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 24 grudnia 2019 r. – Energieversorgungscener Dresden-Wilschdorf & Co. KG / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-938/19)

(2020/C 103/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Energieversorgungscener Dresden-Wilschdorf GmbH & Co. KG

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że jest z nim zgodny przepis § 2 ust. 4 zdanie pierwsze Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz 2011 (niemieckiej ustawy o handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych), zgodnie z którym instalacja, na którą uzyskano pozwolenie na podstawie Bundesimmissionschutzgesetz, objęta jest również w takim zakresie systemem handlu uprawnieniami do emisji, w jakim pozwolenie to obejmuje również urządzenia pomocnicze, które nie emitują gazów cieplarnianych?

2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy z zasad obliczania skorygowanej kwoty („corrected eligibility ratio”) zawartych we wzorze opracowanym przez Komisję Europejską dla państw członkowskich, a dotyczących ciepła importowanego z instalacji nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji wynika, że kwotę tę należy stosować do całości ciepła wytworzonego w instalacji objętej systemem handlu uprawnieniami do emisji także wtedy, gdy importowane ciepło można wyraźnie przypisać do jednego z kilku możliwych do zidentyfikowania i oddzielnie rejestrowanych przepływów ciepła lub wewnętrznego zużycia ciepła przez instalację?

3) Czy art. 6 ust. 1 akapit trzeci decyzji Komisji 2011/278/UE ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że dany proces podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple w odniesieniu do tego ciepła wykorzystuje się w sektorze lub podsektorze narażonym na znaczące ryzyko ucieczki emisji, jak ustalono w decyzji 2010/2/UE ⁽³⁾, w wypadku gdy ciepło to jest wykorzystywane do produkcji zimna, a zimno jest zużywane przez instalację nieobjętą systemem handlu uprawnieniami do emisji w sektorze lub podsektorze, który jest narażony na znaczące ryzyko ucieczki emisji?

Czy dla stosowania art. 6 ust. 1 akapit trzeci decyzji Komisji 2011/278/UE ma znaczenie, czy produkcja zimna odbywa się w granicach instalacji objętej systemem handlu uprawnieniami do emisji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. 2003 L 275, s. 32).

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011 L 130, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji z dnia 24 grudnia 2009 r. ustalająca, zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykaz sektorów i podsektorów uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji (Dz.U. 2010 L 1, s. 10), uchylona decyzją Komisji 2014/746/UE (Dz.U. 2014 L 308, s. 114).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Hiszpania) w dniu 31 grudnia 2019 r. – Servicio Aragones de la Salud / LB

(Sprawa C-942/19)

(2020/C 103/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Servicio Aragones de la Salud

Druga strona postępowania: LB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzulę 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez [Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców] UNICE, [Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych] CEEP oraz [Europejską Konfederację Związków Zawodowych] ETUC stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, iż wynikające z przyznanego pracownikowi zatrudnionemu w sektorze publicznym prawa do objęcia nowego stanowiska w sektorze publicznym uprawnienie do otrzymania urlopu na stanowisku pracy zajmowanym do dnia objęcia tego nowego stanowiska jest *warunkiem pracy*, w odniesieniu do którego nie można traktować odmiennie pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony?
- 2) Czy ww. klauzulę 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70/WE należy interpretować w ten sposób, iż odmienne traktowanie pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony należy uznać za uzasadnione powodami o charakterze obiektywnym, jeżeli ma ono na celu uniknięcie poważnych zakłóceń i szkód wynikających z braku stabilności podstawowego personelu w tak wrażliwym obszarze, jak świadczenie usług medycznych w ramach konstytucyjnego prawa do ochrony zdrowia, a zatem może on stanowić podstawę odmowy udzielenia urlopu pracownikom wnoszącym o udzielenie urlopu w celu zatrudnienia na czas określony, a nie może stanowić takiej podstawy przypadku pracowników, którzy wnoszą o udzielenie urlopu w celu zatrudnienia na czas nieokreślony?
- 3) Czy ww. klauzula 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70/WE stoi na przeszkodzie uregulowaniu takiemu, jak to zawarte w art. 15 RD 365/1995 (dekretu królewskiego 365/1995), które wyklucza zatrudnienie na nowym stanowisku pracy jako urzędnik tymczasowy lub pracownik zatrudniony na czas określony z sytuacji uprawniających do uzyskania urlopu z przyczyn związanych ze świadczeniem pracy w sektorze publicznym, podczas gdy uprawnienie to przysługuje osobom, które obejmują nowe stanowisko w sektorze publicznym na czas nieokreślony, co jest korzystniejsze dla pracownika zatrudnionego w sektorze publicznym, niż inne, alternatywne rodzaje urlopu, o które musiałby on wnioskować w celu podjęcia zatrudnienia na nowym stanowisku pracy, na które został powołany?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Višje sodišče v Ljubljani (Słowenia) w dniu 20 stycznia 2020 r. – ALPINE BAU GMBH, Salzburg – oddział w Celje – w stanie upadłości

(Sprawa C-25/20)

(2020/C 103/20)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Višje sodišče v Ljubljani

Strony w postępowaniu głównym

Dłużnik: ALPINE BAU GMBH, Salzburg – oddział w Celje – w stanie upadłości

Pytania prejudycjalne

Czy art. 32 ust. 2 rozporządzenia nr 1346/2000 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że do zgłoszenia wierzytelności w postępowaniu wtórnym przez zarządcę w głównym postępowaniu upadłościowym zastosowanie mają przepisy dotyczące terminów zgłaszania wierzytelności wierzycieli i skutków zgłoszenia wierzytelności po upływie terminu zgodnie z prawem państwa, w którym toczy się postępowanie wtórne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. 2000, L 160, s. 1; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19. t. 1, s. 191).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia)
w dniu 24 stycznia 2020 r. – Syyttäjä / A**

(Sprawa C-35/20)

(2020/C 103/21)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Syyttäjä

Strona pozwana: A

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE ⁽¹⁾, art. 21 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 ⁽²⁾ (kodeksu granicznego Schengen) lub przysługujące obywatelom Unii prawo do swobodnego przemieszczania się na terytorium Unii, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego nakładającego na daną osobę (bez względu na to, czy jest ona obywatelem Unii), pod groźbą kary, obowiązek posiadania przy sobie ważnego paszportu lub innego ważnego dokumentu podróży, jeżeli podróżuje ona łodzią sportową przez wody międzynarodowe z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego, nie przekraczając terytorium państwa trzeciego?
- 2) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 5 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE, art. 21 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 (kodeksu granicznego Schengen) lub przysługujące obywatelom Unii prawo do swobodnego przemieszczania się na terytorium Unii, stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego nakładającego na daną osobę (bez względu na to, czy jest ona obywatelem Unii), pod groźbą kary, obowiązek posiadania przy sobie ważnego paszportu lub innego ważnego dokumentu podróży, jeżeli wjeżdża ona do danego państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego przez wody międzynarodowe łodzią sportową, nie przekroczywszy terytorium państwa trzeciego?

- 3) Jeżeli z prawa Unii nie wynika żadna przeszkoda, o której mowa w pytaniu pierwszym i drugim: czy kara nakładana zazwyczaj w stawkach dziennych w Finlandii za przekroczenie fińskiej granicy bez posiadania przy sobie ważnego dokumentu podróży, jest zgodna z zasadą proporcjonalności wynikającą z art. 27 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (dyrektywa w sprawie swobodnego przemieszczania się) (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. 2006, L 105, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal d'arrondissement
(Luksemburg) w dniu 24 stycznia 2020 r. – WM / Luxembourg Business Registers**

(Sprawa C-37/20)

(2020/C 103/22)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal d'arrondissement (Luksemburg)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WM

Druga strona postępowania: Luxembourg Business Registers

Pytania prejudycjalne

Pytanie pierwsze, dotyczące pojęcia „wyjątkowych okoliczności”

- 1) a) Czy art. 30 ust. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu ⁽¹⁾, zmieniony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE ⁽²⁾, który uzależnia ograniczenie dostępu do informacji dotyczących beneficjentów gospodarczych od „wyjątkowych okoliczności określonych w prawie krajowym”, można interpretować w ten sposób, że zezwala on na zdefiniowanie w prawie krajowym pojęcia „wyjątkowych okoliczności” wyłącznie jako równoznacznego z „niewspółmiernym ryzykiem, ryzykiem nadużycia finansowego, porwania, szantażu, wymuszenia, nękania, przemocy lub zastraszania”, które to pojęcia stanowią już przesłankę zastosowania ograniczenia dostępu w myśl brzmienia wyżej wskazanego art. 30 ust. 9?
- b) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 1a) oraz w sytuacji gdy prawo krajowe transponujące dyrektywę definiuje pojęcie „wyjątkowych okoliczności” wyłącznie poprzez odesłanie do nieużytecznych pojęć „niewspółmiernego ryzyka, ryzyka nadużycia finansowego, porwania, szantażu, wymuszenia, nękania, przemocy lub zastraszania”, czy wyżej wskazany art. 30 ust. 9 należy interpretować w ten sposób, że umożliwia on sądowi krajowemu pominięcie przesłanki „wyjątkowych okoliczności”, czy też sąd ten powinien zarządzić bezczynności ustawodawcy krajowego, określając w drodze orzecznictwa zakres pojęcia „wyjątkowych okoliczności”? W tej drugiej sytuacji, skoro zgodnie z brzmieniem wyżej wskazanego art. 30 ust. 9 chodzi o przesłankę, której treść jest określana przez prawo krajowe, czy jest możliwe, aby Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej udzielił sądowi krajowemu wskazówek co do wykonania tego zadania? W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na to ostatnie pytanie, jakimi wytycznymi powinien kierować się sąd krajowy, określając treść pojęcia „wyjątkowych okoliczności”?

Pytanie drugie, dotyczące pojęcia „ryzyka”

- 2) a) Czy art. 30 ust. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE, który uzależnia ograniczenie dostępu do informacji dotyczących beneficjentów gospodarczych od „niewspółmiernego ryzyka, ryzyka nadużycia finansowego, porwania, szantażu, wymuszenia, nękania, przemocy lub zastraszania”, należy interpretować w ten sposób, że odsyła on do wszystkich ośmiu przypadków, z których pierwszy odnosi się do ogólnego ryzyka objętego przesłanką niewspółmierności, a siedem kolejnych odnosi się do konkretnych rodzajów ryzyka nieobjętych przesłanką niewspółmierności, czy też, że odsyła on do wszystkich siedmiu przypadków, z których każdy odnosi się do konkretnego ryzyka objętego przesłanką niewspółmierności?
- b) Czy art. 30 ust. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE, który uzależnia ograniczenie dostępu do informacji dotyczących beneficjentów gospodarczych od „ryzyka”, należy interpretować w ten sposób, że ogranicza on ocenę istnienia i rozmiarów tego ryzyka wyłącznie do więzi, jakie łączą beneficjenta gospodarczego z konkretną osobą prawną, w odniesieniu do której zwraca się on o ograniczenie dostępu do informacji o posiadanym przezeń statusie beneficjenta gospodarczego, czy też w ten sposób, że wymaga on uwzględnienia więzi, jakie łączą tego beneficjenta gospodarczego z innymi osobami prawnymi? Jeżeli należy brać pod uwagę więzi łączące go z innymi osobami prawnymi – czy w przypadku innych osób prawnych należy brać pod uwagę wyłącznie status beneficjenta gospodarczego, czy też należy brać pod uwagę jakiegokolwiek więzi łączące go z innymi osobami prawnymi? Jeżeli należy brać pod uwagę jakiegokolwiek więzi łączące go z innymi osobami prawnymi, czy charakter tych więzi ma wpływ na ocenę istnienia i rozmiarów ryzyka?
- c) Czy art. 30 ust. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE, który uzależnia ograniczenie dostępu do informacji dotyczących beneficjentów gospodarczych od „ryzyka”, należy interpretować w ten sposób, że wyklucza on przyznanie ochrony wynikającej z ograniczenia dostępu, w sytuacji gdy informacje te, podobnie jak inne dane przedstawione przez beneficjenta gospodarczego w celu uzasadnienia istnienia i rozmiarów ponoszonego „ryzyka”, mogą być z łatwością uzyskane przez osoby trzecie z innych źródeł?

Pytanie trzecie, dotyczące pojęcia „niewspółmiernego” ryzyka

- 3) Jakie rozbieżne interesy należy brać pod uwagę w ramach stosowania art. 30 ust. 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE, który uzależnia ograniczenie dostępu do informacji dotyczących beneficjenta gospodarczego od „niewspółmiernego” ryzyka?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. 2015, L 141, s. 73).

(²) Dz.U. 2018, L 156, s. 43.

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 3 grudnia 2019 r. w sprawie T-607/15
Yieh United Steel / Komisja wniesione w dniu 14 lutego 2020 r. przez Yieh United Steel Corp.**

(Sprawa C-79/20 P)

(2020/C 103/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołania: Yieh United Steel Corp. (przedstawiciel: D. Luff, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszego odwołania;
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 3 grudnia 2019 r. w sprawie T-607/15, Yieh United Steel Corporation Ltd (Yusco) / Komisja Europejska;
- na podstawie art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie, uwzględniając żądania podniesione przez Yusco przed Sądem oraz w konsekwencji, stwierdzenie nieważności cła antydumpingowego nałożonego na wnoszącą odwołanie na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1429 z dnia 26 sierpnia 2015 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu ⁽¹⁾ („zaskarżonego rozporządzenia” lub „rozporządzenia nakładającego ostateczne cła antydumpingowe”), w zakresie w jakim dotyczy wnoszącej odwołanie;
- orzeczenie, że Komisja oraz interwenci zostają obciążeni, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w postępowaniu odwoławczym oraz w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony w oparciu o następujące trzy zarzuty.

Po pierwsze, Sąd naruszył art. 2 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2016/1036 ⁽²⁾ z dnia 8 czerwca 2016 r. („rozporządzenia podstawowego”) błędnie odstępując od zastosowania tego przepisu.

Po drugie, Sąd naruszył art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego nie dokonując odpowiedniego wyważenia interesów Komisji w ramach prowadzonego przez nią dochodzenia oraz prawa wnoszącej odwołanie do uwzględnienia jej dokumentów.

Po trzecie, Sąd naruszył art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego orzekając błędnie, że odrzucenie sprzedaży krajowej w oparciu o art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego nie wymaga doszukiwania się zamiaru czy szczególnej wiedzy sprzedawcy co do ostatecznego przeznaczenia produktu objętego postępowaniem.

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 224, s. 10.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Amisi Kumba / Rada

(Sprawa T-163/18) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek przedstawienia przez Radę nowych dowodów uzasadniających pozostawienie w mocy środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem]

(2020/C 103/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Gabriel Amisi Kumba (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, H. Marcos Fraile i S. Van Overmeire, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz. U. 2017, L 328, s. 19) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Gabriel Amisi Kumba zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Kampete / Rada

(Sprawa T-164/18) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Proporcjonalność – Artykuł 76 lit. d) regulaminu postępowania – Zarzut niezgodności z prawem)

(2020/C 103/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ilunga Kampete (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, H. Marcos Fraile i S. Van Overmeire, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2017, L 328, s. 19) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ilunga Kampete zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Kahimbi Kasagwe / Rada

(Sprawa T-165/18) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem)

(2020/C 103/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Delphin Kahimbi Kasagwe (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, H. Marcos Fraile i S. Van Overmeire, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2017, L 328, s. 19) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Delphin Kahimbi Kasagwe zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Ilunga Luyoyo / Rada**(Sprawa T-166/18) ⁽¹⁾**

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem)

(2020/C 103/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, H. Marcos Fraile i S. Van Overmeire, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2017, L 328, s. 19) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ferdinand Ilunga Luyoyo zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Kanyama / Rada**(Sprawa T-167/18) ⁽¹⁾**

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem)

(2020/C 103/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Célestin Kanyama (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, H. Marcos Fraile i S. Van Overmeire, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2017, L 328, s. 19) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Célestin Kanyama zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Numbi / Rada

(Sprawa T-168/18) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Żarzut niezgodności z prawem)

(2020/C 103/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: John Numbi (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, H. Marcos Fraile i S. Van Overmeire, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2017, L 328, s. 19) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) John Numbi zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Kibelisa Ngambasai / Rada**(Sprawa T-169/18) ⁽¹⁾**

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Proporcjonalność – Artykuł 76 lit. d) regulaminu postępowania – Zarzut niezgodności z prawem)

(2020/C 103/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Roger Kibelisa Ngambasai (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, H. Marcos Fraile i S. Van Overmeire, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2017, L 328, s. 19) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Roger Kibelisa Ngambasai zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Kande Mupompa / Rada**(Sprawa T-170/18) ⁽¹⁾**

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem – Dostosowanie żądań)

(2020/C 103/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alex Kande Mupompa (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, S. Lejeune i H. Marcos Fraile, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2017, L 328, s. 19), decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2018/569 z dnia 12 kwietnia 2018 r. wykonującej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2018, L 95, s. 21), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/566 z dnia 12 kwietnia 2018 r. wykonującego art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2018, L 95, s. 9) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Alex Kande Mupompa zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Boshab / Rada

(Sprawa T-171/18) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem)

(2020/C 103/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Évariste Boshab (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, S. Lejeune i H. Marcos Fraile, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2017, L 328, s. 19) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Évariste Boshab zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Akili Mundos / Rada**(Sprawa T-172/18) ⁽¹⁾**

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi przyjętymi przez Unię w sposób autonomiczny – Pierwszy wpis nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami przez Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem)

(2020/C 103/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Muhindo Akili Mundos (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, S. Lejeune i H. Marcos Fraile, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2017, L 328, s. 19), decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2018/202 z dnia 9 lutego 2018 r. dotyczącej wykonania decyzji 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2018, L 38, s. 19), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/197 z dnia 9 lutego 2018 r. w sprawie wykonania art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2018, L 38, s. 2) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Muhindo Akili Mundos zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Ramazani Shadary / Rada(Sprawa T-173/18) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem]

(2020/C 103/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, S. Lejeune i H. Marcos Fraile, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2017, L 328, s. 19) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Emmanuel Ramazani Shadary zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Mutondo / Rada(Sprawa T-174/18) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem)

(2020/C 103/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Kalev Mutondo (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, S. Lejeune i H. Marcos Fraile, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2017, L 328, s. 19) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Kalev Mutondo zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Ruhorimbere / Rada

(Sprawa T-175/18) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem]

(2020/C 103/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Éric Ruhorimbere (Mbui-Mayi, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, S. Lejeune i H. Marcos Fraile, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2017, L 328, s. 19) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Éric Ruhorimbere zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Mende Omalanga / Rada(Sprawa T-176/18) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Prawo własności – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność – Domniemanie niewinności – Zarzut niezgodności z prawem – Dostosowanie żądań]

(2020/C 103/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Lambert Mende Omalanga (Kinszasa, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, S. Lejeune i H. Marcos Fraile, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2017, L 328, s. 19), decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2018/569 z dnia 12 kwietnia 2018 r. wykonującej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2018, L 95, s. 21), a także rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/566 z dnia 12 kwietnia 2018 r. wykonującego art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1183/2005 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2018, L 95, s. 9) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Lambert Mende Omalanga zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Kazembe Musonda / Rada(Sprawa T-177/18) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga – Zamrożenie środków finansowych – Przedłużenie umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie osób objętych środkami – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony – Obowiązek powiadomienia przez Radę o nowych okolicznościach uzasadniających przedłużenie stosowania środków ograniczających – Naruszenie prawa – Oczywisty błąd w ocenie – Proporcjonalność – Artykuł 76 lit. d) regulaminu postępowania – Zarzut niezgodności z prawem]

(2020/C 103/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Demokratyczna Republika Konga) (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois i A. Guillerme)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, S. Lejeune i H. Marcos Fraile, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 263 TFUE, stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/2282 z dnia 11 grudnia 2017 r. zmieniającej decyzję 2010/788/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga (Dz.U. 2017, L 328, s. 19) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Jean-Claude Kazembe Musonda zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Sądu z dnia 13 lutego 2020 r. – Delta-Sport / EUIPO – Delta Enterprise (DELTA SPORT) (Sprawa T-387/18) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego DELTA SPORT – Wcześniejszy hiszpański słowny znak towarowy COLCHON DELTA – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy DELTA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Podobieństwo towarów – Podobieństwo oznaczeń – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2020/C 103/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Delta-Sport Handelskontor GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Krogmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i H. O'Neill, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Delta Enterprise Corp. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. Decker)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 kwietnia 2018 r. (sprawa 1894/2017–5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Delta Enterprise a Delta-Sport Handelskontor.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Delta-Sport Handelskontor GmbH pokrywa koszty poniesione w związku z niniejszym postępowaniem przez EUIPO i Delta Enterprise Corp.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Wyrok Sądu z dnia 13 lutego 2020 r. – Repsol / EUIPO (INVENTEMOS EL FUTURO)**(Sprawa T-8/19) ⁽¹⁾**

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego INVENTEMOS EL FUTURO – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1001)

(2020/C 103/40)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Repsol, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.-B. Devaureix i J.C. Erdozain López)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: Palmero Cabezas i H. O'Neill, pełnomocnicy).

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 października 2018 r. (sprawa R 1173/2018-2), dotyczącą wniosku o rejestrację oznaczenia słownego INVENTEMOS EL FUTURO jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Repsol, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 25.2.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 29 stycznia 2020 r. – WV / ESDZ**(Sprawa T-388/19) ⁽¹⁾**

(Skarga o stwierdzenie nieważności – Służba publiczna – Urzędnicy – Artykuł 24 regulaminu pracowniczego – Wniosek o udzielenie wsparcia – Oddalenie wniosku – Artykuł 90 ust. 1 i 2 regulaminu pracowniczego – Przekroczenie terminu – Usprawiedliwiony błąd – Niedopuszczalność)

(2020/C 103/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: WV (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (przedstawiciele: S. Marquardt i R. Spac, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji dorozumianej ESDZ prawdopodobnie z dnia 4 września 2017 r. oddalającej wniosek skarżącej o udzielenie wsparcia oraz, po drugie, decyzji ESDZ z dnia 28 marca 2018 r. oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 29 listopada 2017 r. na dorozumianą decyzję oddalającą.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) WV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 352 z 1.10.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 29 stycznia 2020 r. – WV / ESDZ

(Sprawa T-471/18) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Służba publiczna – Urzędnicy – Wstrzymanie wypłaty części wynagrodzenia – Nieusprawiedliwione nieobecności – Artykuł 76 lit. d) regulaminu postępowania – Uchybienie wymogom formalnym – Skarga w części oczywiście niedopuszczalna, a w części prawnie oczywiście bezzasadna]

(2020/C 103/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: WV (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (przedstawiciele: S. Marquardt i R. Spac, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji ESDZ z dnia 27 listopada 2017 r. w sprawie wstrzymania wypłaty części wynagrodzenia do 72 dni kalendarzowych i, po drugie, w razie potrzeby, decyzji ESDZ z dnia 2 maja 2018 r. oddalającej zażalenie skarżącego złożone w dniu 3 stycznia 2018 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna, a w części oddalona jako prawnie oczywiście bezzasadna.
- 2) WV zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 8.10.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 31 stycznia 2020 r. – Irish Wind Farmers' Association i in./Komisja

(Sprawa T-6/19) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Pomoc państwa – Korzyści podatkowe przyznane przez Irlandię na rzecz producentów paliw kopanych – Pismo Komisji – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Niedopuszczalność]

(2020/C 103/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Irish Wind Farmers' Association Clg (Kilkenny, Irlandia), Carrons Windfarm Ltd (Shanagolden, Irlandia), Foyle Windfarm Ltd (Dublin, Irlandia), Greenoge Windfarm Ltd (Bunclody, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci M. Segura Catalán i M. Clayton)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Grønfeldt, K. Herrmann i S. Noë, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności pisma Komisji z dnia 25 października 2018 r. w przedmiocie pomocy państwa, jaką miała wdrożyć Irlandia na rzecz producentów paliw kopalnych.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 11.3.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 29 stycznia 2020 r. – WV / ESDZ

(Sprawa T-43/19) ⁽¹⁾

(Skarga o odszkodowanie – Służba publiczna – Urzędnicy – Przekroczenie terminu – Niedopuszczalność)

(2020/C 103/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: WV (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (przedstawiciele: S. Marquardt i R. Spac, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE, po pierwsze, o stwierdzenia nieważności decyzji ESDZ z dnia 28 marca 2018 r. oddalającej wniosek skarżącej o odszkodowanie i, w razie potrzeby, decyzji ESDZ z dnia 26 października 2018 r. oddalającej zażalenie złożone przez skarżącą w dniu 26 czerwca 2018 r. oraz, po drugie, o naprawienie szkody, jaką skarżąca w swej ocenie poniosła w związku z postępowaniem ESDZ wobec niej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) WV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 103 z 18.3.2019.

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2020 r. – IE / ECDC**(Sprawa T-33/20)**

(2020/C 103/45)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* IE (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Champetier)*Strona pozwana:* Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC)**Żądania***Strona skarżąca* wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny strony skarżącej za 2018 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 7 października 2019 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej z dnia 6 czerwca 2019 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty*Na poparcie skargi strona skarżąca* podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 43 regulaminu pracowniczego i art. 2.3 przepisów wykonawczych ECDC nr 20 w sprawie oceny personelu tymczasowego ECDC.
2. Zarzut drugi, dotyczący popełnienia przez pozwaną oczywistych błędów w ocenie.
3. Zarzut trzeci, naruszenia przez pozwaną obowiązku staranności.
4. Zarzut czwarty, naruszenia przez pozwaną prawa strony skarżącej do bycia wysłuchaną.

**Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2020 r. – Chanel / EUIPO – Huawei Technologies
(Przedstawienie koła zawierającego dwie przeplatające się krzywe)****(Sprawa T-44/20)**

(2020/C 103/46)

*Język skargi: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Chanel (Neuilly-sur-Seine, Francja) (przedstawiciel: adwokat J. Passa)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Chiny)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą*Sporny znak towarowy:* Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego (Przedstawienie koła zawierającego dwie przeplatające się krzywe) – zgłoszenie nr 17 248 642

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie R 1041/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uznano w niej, że kolidujące ze sobą oznaczenia, w pozycji, w jakiej zostały złożone, nie są do siebie podobne;
- stwierdzenie nieważności tej decyzji w zakresie, w jakim odmówiono w niej co do zasady dokonania porównania tych oznaczeń, w sytuacji w której objęte spornym zgłoszeniem do rejestracji oznaczenie zostało obrócone o 90° w stosunku do kierunku, w którym zostało złożone;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

**Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2020 r. – Enosi Mastichoparaggon Chiou/EUIPO
(MASTIHACARE)**

(Sprawa T-60/20)

(2020/C 103/47)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Enosi Mastichoparaggon Chiou (Chios, Grecja) (przedstawiciel: adwokat A.E. Malami)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego MASTIHACARE – zgłoszenie nr 1388895

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie R 692/2019-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zezwolenie na międzynarodową rejestrację wskazującą Unię Europejską znaku towarowego MASTIHACARE – zgłoszenie nr 1388895 dla wszystkich towarów należących do klasy 3;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania zgodnie z art. 190 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 ⁽¹⁾;
- naruszenie art. 7 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001;
- naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 ze względu na brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji wydanej przez Izbę Odwoławczą.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (UE) 2017/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2017 r. (Dz.U. 2017, L 154, s. 1–99).

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2020 r. – Kneissl Holding / EUIPO – LS 9 (KNEISSEL)**(Sprawa T-65/20)**

(2020/C 103/48)

*Język skargi: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Kneissl Holding GmbH (Ebbs, Austria) (przedstawiciele: adwokaci O. Nilgen i A. Kockläuner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: LS 9 GmbH (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy KNEISSEL – unijny znak towarowy nr 291 377

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 listopada 2019 r. w sprawie R 2262/2018-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim unieważniono w niej prawo do unijnego znaku towarowego nr 291 377 KNEISSEL w odniesieniu do towarów „torby sportowe” z klasy 18, jak również „odzież sportowa, odzież rekreacyjna, odzież odporna na zmienne warunki atmosferyczne, kombinezony narciarskie, spodnie narciarskie, kurtki narciarskie, bielizna, nakrycia głowy” z klasy 25, oraz oddalenie odnośnego wniosku o unieważnienie prawa do znaku;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2020 r. – Metamorfoza / EUIPO – Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS)**(Sprawa T-70/20)**

(2020/C 103/49)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Metamorfoza d.o.o. (Zagrzeb, Chorwacja) (przedstawiciel: adwokat A. Bijelić.)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Tiesios kreivės (Wilno, Litwa)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego MUSEUM OF ILLUSIONS – zgłoszenie nr 17 263 336

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 grudnia 2019 r. w sprawie R 663/2019-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— rozpoznanie sprawy i stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2020 r. – IJ / Parlament**(Sprawa T-74/20)**

(2020/C 103/50)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: IJ (przedstawiciele: adwokatki L. Levi, M. Vandenbussche i A. Champetier)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną,

oraz w związku z tym

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2018 r. o zastosowaniu do skarżącej zastrzeżenia, o którym mowa w art. 100 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej;
- w stosownym razie stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2019 r. oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 8 stycznia 2019 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 100 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (WZIP). Skarżąca podnosi, że zastosowanie tego zastrzeżenia w jej przypadku stanowi naruszenie art. 100 WZIP, który należy interpretować ściśle oraz zgodnie z zasadą swobodnego przepływu pracowników z art. 45 TFUE. Artykuł 100 WZIP należy interpretować także zgodnie z art. 34 i 35 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”) oraz art. 12 i 13 Europejskiej karty społecznej. Pomocniczo, skarżąca podnosi zarzut niezgodności z prawem art. 100 WZIP, ponieważ narusza on art. 45 TFUE, art. 34 i 35 karty praw podstawowych i art. 12 i 13 Europejskiej karty społecznej.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji zapisanej w art. 1d regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i art. 21 karty praw podstawowych. Skarżąca uważa, że zastosowanie do niej zastrzeżenia pozbawiło ją na pięć lat określonych elementów świadczeń inwalidzkich, a ponadto stanowi dyskryminację zakazaną przez art. 1d regulaminu pracowniczego i art. 21 karty praw podstawowych.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia obowiązku staranności. Administracja naruszyła ciążący na niej obowiązek staranności, mimo że była tym bardziej do niej zobowiązana ze względu na delikatny stan zdrowia zainteresowanego pracownika.

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2020 r. – Abitron Germany / EUIPO – Hetronic International (NOVA)

(Sprawa T-75/20)

(2020/C 103/51)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Abitron Germany GmbH (Langquaid, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Matschke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Hetronic International, Inc. (Oklahoma City, Oklahoma, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy NOVA – unijny znak towarowy nr 13 711 718

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 grudnia 2019 r. w sprawie R 521/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- unieważnienie słownego unijnego znaku towarowego NOVA nr 13 711 718
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2020 r. – Republika Czeska / Komisja

(Sprawa T-76/20)

(2020/C 103/52)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Pavliš, O. Serdula i J. Vlácil, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) CCI 2014CZ06RDNP 001 z dnia 28 listopada 2019 r. o zawieszeniu płatności okresowych związanych z programem rozwoju obszarów wiejskich Republiki Czeskiej w latach 2014-2020 i dotyczących wydatków dokonanych w okresie od dnia 16 października 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. i od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 marca 2019 r. [notyfikowanej jako dokument C(2019) 8647 final];
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 41 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem 1306/2013”). Komisja niesłusznie uważa, że subwencje, których dotyczą przedmiotowe wydatki, zostały przyznane z naruszeniem przepisów prawa krajowego. Przedmiotowe przepisy prawa krajowego nie mogły jednak zostać naruszone, ponieważ nie odnoszą się one wcale do tego rodzaju subwencji, których dotyczą zawieszone płatności.

2. Zarzut drugi również dotyczy naruszenia art. 41 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013. Nawet gdyby przedmiotowe przepisy krajowe odnosiły się do tego rodzaju subwencji (*quod non*), część zawieszonych płatności dotyczy projektów, do których owe przepisy nie mają zastosowania ze względów czasowych.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 [r.] w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2020 r. – IM / EBI i EFI

(Sprawa T-80/20)

(2020/C 103/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: IM (przedstawiciel: adwokat D. Giabbani)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny i Europejski Fundusz Inwestycyjny

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi pod względem formalnym;
- stwierdzenie zasadności tej skargi co do istoty sprawy;
- stwierdzenie, że usunięcie IM z postępowania rekrutacyjnego było niezgodne z prawem i stanowiło wynik nadużycia władzy;
- stwierdzenie, że postępowanie w sprawie naboru nowego Dyrektora Naczelnego jest nieważne, w związku z czym należy również stwierdzić nieważność mianowania nowego Dyrektora Naczelnego, o którym powiadomiono w dniu 13 grudnia 2019 r.;
- w konsekwencji, uzyskanie ogłoszenia, że mianowanie nowego Dyrektora Naczelnego Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego jest nieważne;
- obciążenie pozwanych kosztami i wydatkami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 20 statutu Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, zgodnie z którym „Dyrektor Naczelny jest wyznaczany na okres do 5 lat i może być wyznaczony ponownie”.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia aktu powołania skarżącego z dnia 5 marca 2014 r. i załącznika do niego, ponieważ dokumenty te oraz przedłużenie kadencji skarżącego po dniu 15 marca 2017 r. wskazują na porozumienie umożliwiające mu pracę do 67 roku życia, a nawet dłużej.
 3. Zarzut trzeci dotyczący dyskryminacji bezpośredniej ze względu na wiek skarżącego. Skarżący uważa, że odrzucając jego kandydaturę wyłącznie ze względu na jego wiek, komisja rekrutacyjna naruszyła zasadę niedyskryminacji.
 4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia poufności i danych osobowych skarżącego. Skarżący podnosi, że powołując się na treść aktu powołania jako podstawę swojej decyzji, komisja rekrutacyjna przyznała, że dowiedziała się o dokumencie, którego nie powinna była posiadać i który zawierał dane osobowe skarżącego.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL